

než podle odst. 1., písmeno a), jde-li o následky úrazu zvláště těžké.

§ 9.

(1) Byl-li by odpočivný neb zaopatřovací požitky, ať podle tohoto zákona, ať podle všeobecně pro tu kterou kategorii zaměstnanců platných předpisů o odpočivných a zaopatřovacích požitcích vyměřen neb likvidován nesprávně částkou nižší, přísluší oprávněnému nárok na výplatu tohoto rozdílu pouze po dobu tří let od splatnosti nesprávně vyměřeného neb likvidovaného odpočivného neb zaopatřovacího požitku.

(2) Byl-li by naopak odpočivný neb zaopatřovací požitky přiznán neb likvidován neprávem neb částkou vyšší, smí se od příjemce požadovati vrácení částky, kterou přijal v dobré víře, pokud se týče takto vzniklý přeplatek sraziti z požitků nejvýše za uplynulou dobu tří let od splatnosti požitku. Toto ustanovení netýká se však dosavadních pravidel o drahotných požitcích, jakož i zvýšení pensí z doby po 28. říjnu 1918, které nebylo přiznáno úřady neb orgány oprávněnými k tomu podle platných československých předpisů, jež lze tedy požadovati a srazeti bezvýhradně.

§ 10.

Pokud nebude učiněno jiné opatření, zavádí se k úhradě výloh spojených s prováděním tohoto zákona 10% dávka z jízdného za osobní dopravu na drahách a 20% dávka z poplatků telefonních; školní a dělnické listky jsou od dávky osvobozeny. Podrobnosti budou upraveny vládním nařízením.

§ 11.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1925; provedením jeho, jež se ukládá všem členům vlády, nesmí býti nikdo zkrácen na svých dosavadních celkových požitcích, leda že by zkrácení vzniklo placením daně z příjmu, ustanovením odst. 2. §u 4 tohoto zákona, nebo proto, že požitky nebyly správně určeny.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Malypetr v. r.	Bečka v. r.
Novák v. r.	Dr. Franke v. r.
Habrman v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Hodža v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Stříbrný v. r.	Udržal v. r.
Dr. Beneš v. r.	Srba v. r.

Dr. Markovič v. r.,
též za ministra Dr. Kállaye.

288.

**Zákon ze dne 22. prosince 1924,
kterým se mění některé předpisy o zaopatřovacích požitcích vojenských osob a pozůstalých po nich.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Vojenské zaopatřovací požitky, jež nebyly vyměřeny podle pensijních základů platových stupňů, stanovených zákonem ze dne 20. prosince 1922, č. 394 Sb. z. a n., upravují se, s výjimkami v tomto zákoně uvedenými, na částky, které podle platných pravidel v tomto zákoně doplněných nebo pozměněných vyplývají z pensijních základů aktivních požitků služebních platných dne 1. ledna 1925.

(2) Stejným způsobem upraví se zaopatřovací požitky takových vojenských gážistů, kteří sice byli účastni platové úpravy podle zák. č. 394/1922 Sb. z. a n., ale byli přeloženi do výslužby před 1. lednem 1925.

§ 2.

(1) Příslušným platovým stupněm, podle něhož se nově upraví pensijní základna, jest rozuměti ten platový stupeň služného podle zák. č. 394/1922 Sb. z. a n., který odpovídá platovému stupni vzatému dosud za základ při výměře zaopatřovacích požitků.

(2) U vojenských gážistů zařazených do VIII. a vyšší hodnostní třídy, na něž se nevztahoval za doby jejich činné služby zákon ze dne 19. března 1920, č. 195 Sb. z. a n., a kteří ztrávili v aktivní službě v poslední hodnosti dobu delší, než činí lhůta stanovená pro postup do vyšších stupňů platových čl. I., § 1 zákona ze dne 19. února 1907, č. 34 ř. z., určí se příslušný platový stupeň podle doby ztrávené v poslední hodnosti a podle postupových lhůt v posléze citovaném zákoně uvedených.

(3) Ustanovení odst. 2 neplatí pro osoby, které v den uplynutí lhůty stanovené pro postup do vyššího platového stupně dokonaly 60. rok věku a dovršily 35. rok skutečné služby.

§ 3.

(1) Gážistům V. a vyšší hodnostní třídy bývalé rak.-uh. (rak. nebo uh.) armády, jejichž zaopatřovací nároky byly upraveny zákonem ze dne 19. března 1920, č. 194 Sb. z.

a n., a kteří byli v své hodnosti převzati do čs. branné moci, vyměří se výslužné podle nejvyššího platového stupně VI. hodnostní třídy, a čekatelům stejné kategorie podle nižšího platového stupně XI. hodnostní třídy služného, stanoveného zák. č. 394/1922 Sb. z. a n.

(2) O stanovení pensijní základny platí obdobně ustanovení § 1 tohoto zákona.

§ 4.

Gážistům ve výslužbě bývalé rak.-uh. (rak. nebo uh.) armády, jimž byl po dočasně přiznaném výslužném podle § 5 zákona ze dne 27. prosince 1875, č. 158 ř. z., pokud se týče podle § 5 zák. čl. LI/1875 uh., poskytnut trvale osobní přírůstek ve výměře přiznaného dočasného výslužného, a kteří byli v své hodnosti převzati do čs. branné moci jako gážisté ve výslužbě, přizná se místo dosavadního zaopatření odbytné v částce dvojnásobného ročního osobního přírůstku (výslužného) dosud požívaného, nemají-li i s příznivým započítáním řadové služby, za kterou lze však připočítati nejvýše dvě léta, deset let započítatelných pro výměru vojenského výslužného. Mají-li však nejméně deset let takto započítatelných, vyměří se jim výslužné podle tohoto zákona.

§ 5.

(1) U gážistů mimo hodnostní třídy (poddůstojníků z povolání), na něž se nevztahoval za doby jejich činné služby zák. č. 195/1920 Sb. z. a n., vyměří se výslužné podle platových stupňů služného, stanoveného zák. č. 394/1922 Sb. z. a n., v tomto rozsahu:

(2) Bylo-li pro výměru výslužného dosud rozhodným služné

do 1.320 — Kč podle 1. platové stupnice,

„ 1.440 — Kč „ 2. „ „ „ ,

„ 1.560 — Kč „ 3. „ „ „ ,

„ 1.680 — Kč „ 4. „ „ „ a

vyšší než 1.680 — Kč podle 5. platové stupnice služného, stanoveného zák. č. 394/1922 Sb. z. a n.

(3) O stanovení pensijní základny platí obdobně ustanovení § 1 tohoto zákona.

§ 6.

K dosavad přiznaným, při výměře vojenských požitků zaopatřovacích započítatelným, starobním aneb služebním přírůstkům se nepřihlíží při určení platového stupně; tyto pří-

řady připočtou se však v dosavadní výměře k nové pensijní základně.

§ 7.

Pro výměru výslužného osob, jejichž zaopatřovací požitky se upravují tímto zákonem, platí všeobecně ustanovení § 6 zákona ze dne 17. února 1922, č. 76 Sb. z. a n., při čemž výhoda podle § 6, odst. 2, uvedeného zákona bude nově přiznána jen na písemnou přihlášku oprávněné osoby, podanou nejdéle do 6 měsíců ode dne určeného vládním nařízením.

§ 8.

Gážistům ve výslužbě, kteří požívají invalidního zaopatření podle zák. č. 158/1875 ř. z., pokud se týče podle zák. čl. LI/1875 uh., pokud byli převzati v své hodnosti do čs. branné moci, upraví se znovu invalidovní zaopatření podle ustanovení §§ 31—35 zák. č. 76/1922 Sb. z. a n., při čemž pro výpočet pensijní základny platí zásady tohoto zákona.

§ 9.

Služební doba, jež byla rozhodující pro výměru dosavadních požitků zaopatřovacích, zůstává nezměněna, avšak doba ztrávená v některé z vojenských akademií (námořní akademii) bývalé rak.-uh. (rakouské) armády, se nezapočítá. Za řadovou službu lze připočítati nejvýše úhrnem 2 roky.

§ 10.

(1) Vojenští gážisté (čekatelé) z povolání bývalé rak.-uh. (rak. nebo uh.) armády, již byli převzati podle ustanovení § 2 zák. č. 194/1920 Sb. z. a n. v své hodnosti do výslužby bez superarbitračního řízení a v den tohoto převzetí:

a) nedožili se 60. roku věku nebo

b) neměli 40 služebních let započítatelných,

nemají nároku na zaopatřovací požitky upravené tímto zákonem. Ministerstvo národní obrany může však v případech hodných zvláštního zření v dohodě s ministerstvem financí poskytnouti jim výjimečně zcela nebo z části zaopatřovací požitky podle ustanovení tohoto zákona.

(2) Nárok na zaopatřovací požitky upravené tímto zákonem nemají dále bývalí vojenští gážisté (čekatelé) rak.-uh. (rak. neb uh.) armády z povolání, kteří byli dne 28. října 1918 v činné službě nebo ve výslužbě, a jimž byly zaopatřovací požitky přiznány podle

§§ 2 a 5 zák. č. 194/1920 Sb. z. a n., avšak bez ponechání jejich bývalé vojenské hodnosti, jakož i ti z uvedených vojenských gážístů (čekatelů), kteří sice byli v své vojenské hodnosti podle uvedeného zákona do výslužby převzati, ale byli dodatečně této hodnosti zbaveni (t. zv. vojenští pensisté).

§ 11.

(1) Zaopatřovací požitky vojenských gážístů (čekatelů) v záloze bývalé rak.-uh. (rak. nebo uh.) armády, v jejich hodnosti do čs. armády převzatých, jimž byly přiznány za opatřovací požitky bývalým státem rakousko-uherským (rakouským nebo uherským) neb teprve ministerstvem národní obrany v důsledku jejich služeb v bývalé rak.-uh. (rak. nebo uh.) armádě, upraví se podle zásad tohoto zákona. Výslužné vyměří se jim však podle stupně ztráty způsobilosti k občanskému povolání (§ 17, odst. 1 a 2, zák. č. 76/1922 Sb. z. a n.).

(2) Zaopatřovací požitky býv. vojenských gážístů v záloze, v jejich hodnosti do čs. brané moci nepřevzatých, kterým byly zaopatřovací požitky přiznány obdobně podle odst. 1, zůstávají nezměněny. Pro tyto osoby platí však obdobně ustanovení § 17, odst. 1 a 2, zák. č. 76/1922 Sb. z. a n.

§ 12.

Gážístům (čekatelům) ve výslužbě bývalé rak.-uh. (rak. nebo uh.) armády, již byli přijati do čs. armády jako gážísté ve výslužbě, sloužili v ní činně s plnými aktivními požitky (superplus na výslužbu nebo za remuneraci), a byli přeloženi znovu do výslužby, aniž měli nárok na zaopatřovací požitky podle zák. č. 76/1922 Sb. z. a n., upraví se zaopatřovací požitky podle tohoto zákona.

§ 13.

(1) Poddůstojníkům z povolání bývalé rak.-uh. (rak. nebo uh.) armády, již nebyli přijati do činné služby v čs. vojsku jako poddůstojníci z povolání a jejich výdělečná schopnost byla službou vojenskou za světové války snížena nejméně o 20%, jakož i poddůstojníkům z povolání, jejichž nárok na invalidní pensii vznikl před světovou válkou nebo za světové války podle zák. č. 158/1875 ř. z., pokud se týče podle zák. čl. LI/1875 uh., vyměří se zaopatřovací požitky na základě 1. platové stupnice, invalidním důstojnickým zástupcům na základě 4. platové stupnice zavedené zák. č. 394/1922 Sb. z. a n. pro vojenské gážísty

mimo hodnostní třídy. O stanovení pensijní základny platí obdobně ustanovení § 1 tohoto zákona.

(2) Invalidním bývalým poddůstojníkům z povolání v místním zaopatření vojenské invalidovny náleží zaopatření (požitky) podle dosud platných předpisů. Výměra invalidního žoldu řídí se podle ustanovení § 15, odst. 3, tohoto zákona.

§ 14.

(1) Příklad za zranění a osobní přírůstek přiznaný výslovně na místě přírůstku za zranění, vyměří se osobám, kterým se upravují zaopatřovací požitky tímto zákonem, všeobecně podle ustanovení §§ 67, 68 a 69 zák. č. 76/1922 Sb. z. a n.

(2) Pro tyto osoby platí obdobně ustanovení §§ 72 a 73 zák. č. 76/1922 Sb. z. a n.

§ 15.

(1) Předválečným invalidům ze stavu mužstva — vyjímajíc invalidy patentální, jejichž dosavadní požitky zůstávají nezměněny —, jakož i invalidům, jejichž nárok na invalidní pensii vzešel za světové války podle ustanovení § 72 zák. č. 158/1875 ř. z., pokud se týče podle § 72 zák. čl. LI/1875 uh., aniž jim patří invalidní důchod podle zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., přiznává se invalidní důchod ve výměře obdobně jako při ztrátě výdělečné schopnosti alespoň o 55% podle ustanovení zák. č. 142/1920 Sb. z. a n. a zákonů tento zákon doplňujících nebo pozměňujících, při čemž pro tyto osoby platí též obdobně ustanovení §§ 2 a 4 zák. č. 142/1920 Sb. z. a n., jakož i zákonů, jež tato ustanovení doplňují nebo pozměňují.

(2) K invalidní pensii podle odst. 1 přísluší drahotní přírůstky rovnající se přírůstkům a příplatkům k důchodům podle zákonů o požitcích válečných poškozených.

(3) Invalidům ze stavu mužstva v místním zaopatření vojenské invalidovny náleží zaopatření podle dosud platných předpisů. Invalidní žold stanoví se takto:

a) pro vojína bez hodností	45 haléřů,
b) pro svobodníka	63 „
c) pro desátníka	90 „
d) pro četaře	150 „
e) pro býv. šikovatele a št. šikovatele	225 „

denně.

§ 16.

(1) Pozůstalým po vojenských gážístech, kterým byly přiznány zaopatřovací požitky

podle zák. č. 76/1922 Sb. z. a n. na základě pensijní základny vyplývající ze služného podle zák. č. 195/1920 Sb. z. a n. nebo podle zák. č. 394/1922 Sb. z. a n., zvyšují se zaopatřovací požitky (důchod vdovský, příspěvek na vychování a důchod sirotčí) podle tohoto zákona.

(2) Pozůstalým po vojenských gážistech (čekatelích) bývalé rak.-uh. (rak. nebo uh.) armády — počítající v to i pozůstalé po tak zvaných válečných pensistech a bývalých gážistech, jimž bylo povoleno po složení hodnosti požívat nadále výslužného, a pozůstalé po bývalých voj. gážistech ve výslužbě, jimž byla odňata hodnost čestným řízením — kteří:

- a) zemřeli před státním převratem nebo
- b) po státním převratu, ale před vypršením lhůty stanovené pro podání přihlášky — pokud tato byla předepsána — nebo
- c) podali včas předepsanou přihlášku, ale zemřeli před jejím vyřízením nebo
- d) byli přijati do čs. armády jako gážisté (čekatelé) ve výslužbě a nedostáli podmínkám § 100, odst. 1, zák. č. 76/1922 Sb. z. a n.,

upraví se zaopatřovací požitky (důchod vdovský, příspěvek na vychování, důchod sirotčí) podle pensijní základny odpovídající pravidlům tohoto zákona, a podle ustanovení §§ 38, 40, 51 a 52 zák. č. 76/1922 Sb. z. a n. Platnost ustanovení § 49, odst. 1, a § 50 zák. č. 76/1922 Sb. z. a n. rozšiřuje se toliko na pozůstalé po gážistech zemřelých ve výslužbě po 31. prosinci 1919. Jinak platí ustanovení § 50 jen tam, kde jde o výměru příspěvku na vychování.

(3) Z nároků na úpravu zaopatřovacích požitků podle tohoto zákona jsou obdobně vyloučeni pozůstalí po osobách uvedených v §§ 10 a 11, odst. 2, tohoto zákona.

§ 17.

(1) Pro pozůstalé uvedené v předchozím paragrafu, odst. 2, jimž upravují se zaopatřovací požitky podle tohoto zákona, platí obdobně též ustanovení §§ 54, 61, 80 a 93 zák. č. 76/1922 Sb. z. a n. Ustanovení § 80 zák. č. 76/1922 Sb. z. a n. platí však s tím omezením, že dosavadní lhůta jednoho roku — § 5 zákona ze dne 27. dubna 1887, č. 41 ř. z., pokud se týče § 5 zák. čl. XX/1887 uh. — zůstává nezměněna.

(2) Za normální výslužné podle § 54 jest pokládati ono výslužné, které by bylo zemře-

lému náleželo, kdyby se byl ve výslužbě dožil účinnosti tohoto zákona.

§ 18.

(1) Pro nárok na úpravu zaopatřovacích požitků (důchodu vdovského, příspěvku na vychování, důchodu sirotčího) oprávněných pozůstalých po poddůstojnících z povolání bývalé rak.-uh. (rak. nebo uh.) armády, kteří nebyli přijati do činné služby v čs. vojsku, padli nebo zemřeli za světové války, a po poddůstojnících z povolání, kteří zemřeli nebo nabyli nároku na invalidní pensi před světovou válkou nebo za této války, platí obdobně ustanovení § 16, odst. 2, a § 17 tohoto zákona, platná pro pozůstalé po gážistech mimo hodnostní třídy.

(2) Zaopatřovací požitky pozůstalých po poddůstojnících z povolání nesmějí býti menší než zaopatřovací požitky pozůstalých uvedených v § 20 tohoto zákona.

§ 19.

Dosavad přiznaný příspěvek (Kč 96— ročně) nemajetným a výdělkem zcela neschopným vdovám podle § 24 zák. č. 41/1887 ř. z., pokud se týče § 24 zák. čl. XX/1887 uh., se vpočítá do zvýšení zaopatřovacích požitků.

§ 20.

(1) Pozůstalým po ostatních předválečných invalidech ze stavu mužstva — vyjímajíc pozůstalé po invalidech patentálních, jejichž dosavadní požitky zůstávají nezměněny —, již zemřeli nebo nabyli nároku na vojenské zaopatřovací požitky před světovou válkou, jakož i pozůstalým po invalidech, jejichž nárok na invalidní pensi vzešel za světové války podle ustanovení § 72 zák. č. 158/1875 ř. z., pokud se týče podle § 72 zák. čl. LI/1875 uh., aniž jim patří invalidní důchod podle zák. č. 142/1920 Sb. z. a n., upravují se zaopatřovací požitky na výměru stanovenou zák. č. 142/1920 Sb. z. a n. a zákony tento zákon doplňujícími nebo pozměňujícími, při čemž pro tyto osoby platí též obdobně ustanovení §§ 2 a 4 zák. č. 142/1920 Sb. z. a n., jakož i zákonů, jež tato ustanovení doplňují nebo pozměňují.

(2) K zaopatřovacím požitkům podle odst. 1 přísluší drahotní přídavky rovnající se přírůžkám k důchodům podle zákonů o požitcích válečných poškozených.

§ 21.

Nejvyšší výměra příspěvku na vychování, stanovená pro jedno dítě částkou Kč 1200—ročně (§ 51 zák. č. 76/1922 Sb. z. a n.), zvyšuje se na roční částku Kč 2400—, a nejvyšší výměra důchodu sirotčího, stanovená pro jedno dítě částkou Kč 2000— ročně (§ 52, odst. 1, zák. č. 76/1922 Sb. z. a n.), zvyšuje se na roční částku Kč 4000—. Toto ustanovení účinkuje nejen pro zvýšení podle tohoto zákona, nýbrž i pro všechny případy, kdy jest vyměřiti příspěvek na vychování nebo důchod sirotčí podle předpisů zde uvedených.

§ 22.

Vojenským kapelníkům bývalé rak.-uh. (rak. nebo uh.) armády, kteří nebyli přijati do činné služby v čs. vojsku a pozůstalým po těchto osobách, upravují se dosavadní zaopatřovací požitky, přiznané jim podle § 111 zák. č. 76/1922 Sb. z. a n., takto:

a) vojenským kapelníkům,

kterí byli až 10 let členy pensijního spolku vojenských kapelníků, přizná se výslužné ve výměře 40% pensijní základny 1. platového stupně XI. hodnostní třídy, těm, kteří byli členy tohoto spolku až 20 let, přizná se výslužné ve výměře 50% pensijní základny 1. platového stupně X. hodnostní třídy, a konečně těm, kteří byli členy spolku více než 20 let, přizná se výslužné ve výměře 60% pensijní základny 1. platového stupně IX. hodnostní třídy podle tohoto zákona,

b) pozůstalým,

přizná se důchod vdovský, příspěvek na vychování nebo důchod sirotčí podle pravidel § 16, odst. 2, tohoto zákona, avšak s tím rozdílem, že důchod vdovský činí jen 40% pensijních základen podle litery a).

§ 23.

(1) Dary a přídavky z milosti se započtou do požitků upravených podle předchozích ustanovení tohoto zákona.

(2) Přídavky povolené vojenským gážistům, kteří odešli do výslužby v roce 1922, s podmínkou, že se sníží v témž poměru, v jakém byly nebo budou důsledkem zlepšených hospodářských poměrů sníženy celkové požitky aktivních zaměstnanců státních stejné kategorie, nebo všeobecnou úpravou zvýšeny celkové požitky pensijní, dále odpadne-li rodný příslušník, k němuž se přihlíželo při

stanovení tohoto přídavku z milosti, se zrušují.

§ 24.

(1) Osoby, které podle ustanovení zák. č. 194/1920 Sb. z. a n. a podle ustanovení § 112, posl. odst. zák. č. 76/1922 Sb. z. a n. jsou povinny prokázati, že — pokud se týče státní příslušnosti — vyhovují podmínkám zák. č. 194/1920 Sb. z. a n., mohou uplatniti nárok podle tohoto zákona jen tehdy, byl-li uvedený průkaz o státní příslušnosti podán.

(2) Týž průkaz jsou povinny podati osoby, které dosud požívají zaopatřovací požitky podle ustanovení § 101, odst. 3, § 106, odst. 2, zák. č. 76/1922 Sb. z. a n. a chtějí uplatniti nárok na úpravu zaopatřovacích požitků podle tohoto zákona.

§ 25.

(1) K zaopatřovacím požitkům — vyjímajíc požitky upravené podle ustanovení §§ 13, odst. 2, 15 a 20 — upraveným podle tohoto zákona přináležejí místo dosavadních drahotních přídavků, mimořádných a nouzových výpomocí, jednotné drahotní přídavky a případné přídavky na děti podle ustanovení zák. č. 394/1922 Sb. z. a n.

(2) Poživatelé zaopatřovacích požitků upravených podle tohoto zákona jsou povinni platiti ze svého daň z příjmu (§ 13 zák. č. 394/1922 Sb. z. a n.), vyjímajíc osoby uvedené v § 13, odst. 2, a § 15, odst. 3, tohoto zákona.

§ 26.

(1) Byl-li by zaopatřovací požitek, ať podle tohoto zákona nebo podle všeobecně platných předpisů o zaopatřovacích požitcích, vyměřen neb likvidován nesprávně částkou nižší, přísluší oprávněnému nárok na výplatu tohoto rozdílu pouze po dobu 3 let od splatnosti nesprávně vyměřeného nebo likvidovaného zaopatřovacího požitku.

(2) Byl-li by naopak zaopatřovací požitek přiznán neb likvidován neprávem neb částkou vyšší, smí se od příjemce požadovati vrácení částky, kterou přijal v dobré víře, pokud se týče takto vzniklý přeplatek sraziti z požitků, nejvýše za uplynulou dobu 3 let od splatnosti požitků. Toto ustanovení netýká se však dosavadních pravidel o drahotních požitcích, jakož i zvýšení pensí z doby po 28. říjnu 1918, které nebylo přiznáno úřady neb orgány cprávněnými k tomu podle platných československých předpisů, jež lze tedy požadovati a srazeti bezvýhradně.

§ 27.

Dnem účinnosti tohoto zákona přestává u osob, jimž se poskytnou zaopatřovací požitky podle tohoto zákona, nárok na příspěvek na bytné a povinnost platiti příspěvek na fond pro zajištění bytného podle § 114, odst. 3, zák. č. 76/1922 Sb. z. a n.

§ 28.

Požitky plynoucí z úpravy podle tohoto zákona nepřísluší osobám, pokud se týče na osoby, které se zdržují trvale nebo dočasně v cizině. Výjimky může zcela nebo z části povolit ve zvláštních zřetele hodných případech ministerstvo národní obrany v dohodě s ministerstvem financí.

§ 29.

Při použití § 15, odst. 3, zák. č. 76/1922 Sb. z. a n. o placení příspěvků na výslužné jest přihlížeti jenom k době započitatelné podle ustanovení § 96, odst. 1, a § 26, odst. 1, lit. a)—g) právě citovaného zákona.

§ 30.

Pokud nebude učiněno jiné opatření, budež výlohy spojené s provedením tohoto zákona kryty z výnosu dávky zavedené v § 10 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 287 Sb. z. a n.

§ 31.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1925; provedením jeho, jež se ukládá ministru národní obrany v dohodě s ministrem financí, nesmí býti nikdo zkrácen na svých dosavadních celkových požitcích, leda že by zkrácení vzniklo placením osobní daně z příjmu, ustanoveními §§ 4, 11, 15, 20 a 23, odst. 2, tohoto zákona, nebo proto, že požitky nebyly správně určeny.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Udržal v. r.

289.

Zákon ze dne 22. prosince 1924

o odměnách státním a některým jiným veřejným zaměstnancům na rok 1924 a 1925.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby udělila za rok 1924 odměny v úhrnné částce až do 170,000.000 Kč těmto osobám v činné službě:

1. Zaměstnancům uvedeným v §u 1 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 394 Sb. z. a n.,

2. zaměstnancům ve státních úřadech, v podnicích, ústavech a fondech státních a státem spravovaných, jakož i učitelům placeným podle norem platných pro státní učitele a jiným veřejným zaměstnancům, jichž požitky jsou zcela nebo z části hrazeny ze státní pokladny nebo z fondů státem spravovaných.

§ 2.

Vláda se zmocňuje, aby osobám uvedeným v §u 1 vyplatila na rok 1925 odměny v úhrnné částce 215,000.000 Kč.

§ 3.

(1) Zaměstnanci veřejných korporací a ústavů, na něž se vztahuje § 19 zákona č. 394/22 Sb. z. a n., nemohou z platných předpisů nebo služebních řádů neb usnesení příslušných orgánů, zaručujících jim požitky a výhody státních zaměstnanců, odvozovati nárok na odměny podle obdoby §u 1 a §u 2 tohoto zákona.

(2) Korporace a ústavy uvedené v předchozím odstavci mohou však uděliti obdobné odměny svým zaměstnancům a zaměstnancům fondů a ústavů jimi spravovaných, ale jen když již provedly ustanovení cit. §u 19 zák. čís. 394/22 Sb. z. a n.

§ 4.

(1) Náklad, který vzejde provedením ustanovení §u 1, budež kryt z úspor, jichž bude docíleno v roce 1925 prováděním zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 286 Sb. z. a n., o úsporných opatřeních ve veřejné správě.

(2) Náklad, který vzejde provedením ustanovení §u 2, budež kryt jednak z výnosů kolových poplatků a dávek za úřední úkony, dále dávek z automobilů, hracích karet, kulečnicků a pod., které budou zavedeny zvláštními zákony, jednak jinými vhodnými opatřeními, která k tomu konci budou učiněna.

§ 5.

(1) Zákon tento nabývá účinnosti, pokud jde o ustanovení §u 1, zároveň s dnem účinnosti zákona č. 286/1924 Sb. z. a n., o úsporných opatřeních ve veřejné správě, pokud pak